FrieschDagblad

De farmaceutische industrie en het beleid

De oppositiepartijen PVV, SP en CDA, maar ook coalitiepartner PvdA willen van minister Schippers van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) opheldering over het schenken van bijna 100.000 euro aan een praatclub, Apollo genoemd, waarin vertegenwoordigers van farmaceutische bedrijven, ziekenhuisbazen, apothekers en topambtenaren van het ministerie van Volksgezondheid met elkaar overleggen over het beleid op het gebied van de volksgezondheid in Nederland.

Terecht hebben de partijen hun bedenkingen bij de manier waarop farmaceutische bedrijven proberen invloed uit te oefenen op de gang van zaken als het gaat om de volksgezondheid in Nederland. Volgens het ministerie gaat het om een informeel overlegorgaan waar vertegenwoordigers uit allerlei delen van de gezondheidszorg - dus ook de farmaceutische industrie - met elkaar praten over aspecten van zorg in Nederland.

Bij het bestaan van een door de overheid gesubsidieerde denktank waarin zowel vertegenwoordigers van de staat als mensen uit de farmaceutische industrie zitting hebben mogen vraagtekens worden gezet. Fabrikanten van medicijnen hebben grote belangen bij goede relaties met de top van het ministerie van Volksgezondheid. Al was het alleen maar om invloed uit te kunnen oefenen op bijvoorbeeld het toelatingsbeleid van medicijnen en behandelmethoden.

Het is al jarenlang bekend dat de farmaceutische industrie gebruik maakt van talloze marketingtechnieken om medicijnen aan de man te kunnen brengen. Dat doen trouwens ook andere bedrijven, maar als het gaat om volksgezondheid zijn er allerlei redenen om extra voorzichtig te zijn. Vaak blijken al toegelaten medicijnen of behandelmethoden bij nader inzien toch zoveel negatieve aspecten te hebben dat ze niet echt een bijdrage vormen voor het bevorderen van de volksgezondheid. De farmaceutische industrie heeft grote belangen bij het geaccepteerd krijgen van medicijnen of behandelmethoden. Voor het toegelaten worden op de markt zijn er vaak enorme kosten gemaakt bij de ontwikkeling ervan. Op zich is het terecht dat bedrijven een vergoeding krijgen voor ontwikkelingskosten die zijn gemaakt. Maar bij medicijnen en behandelingsmethoden speelt de consument een andere rol dan bij bijvoorbeeld voedingsmiddelen. Hierbij heeft de consument een keuze, bij medicijnen ben je afhankelijk van artsen of andere behandelaars.

De farmaceutische industrie is zich goed bewust van deze afhankelijkheid. Hun marketingbeleid is dan ook gericht op het beïnvloeden van artsen. Uit recent Amerikaans onderzoek over de invloed van de farmaceutische industrie blijkt dat 13 procent van de artsen medicijnen voorschrijft van de fabrikanten die op dat gebied marktleider zijn. Van artsen die naar congressen gaan van medicijnfabrikanten, etentjes of andere zaken van hen aannemen, schrijft bijna 30 procent deze merken voor. Het is voor medicijnenfabrikanten dus van groot belang om congressen te organiseren of aanwezig te zijn in netwerken waarin ook beleidsmakers of mensen die invloed hebben op het beleid aanwezig zijn.

Er moet volledige openheid zijn over relaties tussen overheid en farmaceutische industrie. De minster van Volksgezondheid heeft daarom heel wat uit te leggen.